

עלון מספר 74

הנשיא ויצמן נתיבי השלום בנימין דה רוטשילד המדע רחובות ראשונים מצאנו יין
נס מעגלים כרמים הבה נגילה יבנה וחבריה בנות ברית אשדוד זמורה ביחד

תמוז תשפ"ו

העלון הדיגיטלי

יולי 2026

תוכן עניינים

דבר העורך – יוסי רזי

דבר יו"ר המועצה – אבי מלינסקי

מה נשמע בלשכות המועצה:

- סיור לשכת "יבנה וחבריה" בראשל"צ – בלהה חלפון
- ערב של חברות, נוסטלגיה ושמחת חיים בלשכת "מצאנו יין" – ישראל פרקר
- מופע להקת 55 של חברנו ללשכת "מעגלים" אוריאל כהן – גלית גולוב
- קשת של צבעים ולבבות בהוסטל – מלכה סולומונוביץ'
- גוף נפש וחברות טובה – נינה לוי
- מועדון "קול הדרום" חזר ובגדול! 🎵 – מלכה סולומונוביץ'
- לשכת נס מבקרת במוזיאון למורשת המודיעין-מלכה סולומונוביץ'
- מפגש לשכת "הבה נגילה" 20.6.2026 – יוסי רוזנברג
- מפגש לשכת "מעגלים", 27.6.2026 – גלית גולוב
- מפגש לשכת מצאנו יין בני ברית ראשון לציון 4 ביולי 2026 – ישראל פרקר
- לשכה חדשה מוקמת בראשל"צ – עפרה דוד ואיתי פלג
- הסתר – ענת קורן

בית הספר התיכון הדתי ברחובות – צבי תדמור

מאיר וילצ'ק, המדען ממכון ויצמן למדע – צבי תדמור

חלון לעלון

יוסי רזי

לעיתים אני נזכר בגנים היפים שראיתי בעולם ובעיקר בניצולם ע"י התושבים הוותיקים. בסין – ראיתי המונים עושים טאי צ'י, רוקדים לצלילי מוסיקה הבוקעת מרמקולים התלויים על העצים.

בארצות הברית, בוסטון – מנגנת תזמורת בקונכייה אקוסטית כשמסביב יושבות משפחות על הדשא, נהנות מהשירים ומהנעימות, כשלצידן צינורות עמוסות בכל טוב.

בלונדון מתווכחים בהייד פארק ותזמורות מנגנות בפאויליונים המונים משתתפים בפסטיבלים של בירות בשדרות בברלין.

ועוד כהנה וכהנה.

איני אומר שבארץ לא עושים פעולות שכאלה אבל כדאי היה להגדילן – הרי לשם כך בין השאר נועדו הפארקים על שטחיהם הנרחבים.

מה דעתכם – קוראים יקרים?

דבר יו"ר המועצה

שלום חברות וחברים יקרים

אני חייב להתוודות בפניכם: אני די שונא את החום הישראלי הכבד, הלחות והטמפרטורות המטפסות הן לא בדיוק הכוס תה שלי אבל יחד עם זאת - את תקופת הקיץ אני פשוט אוהב.

חודשי יולי אוגוסט מביאים אתם אנרגיה שאין באף עונה אחרת, זהו זמן של חופש, של יציאה לטבע, של טיולים ושל שמחה משפחתית טהורה עם הילדים ועם הנכדים שממלאים את הלב הקיץ מזכיר לנו לקחת נשימה עמוקה, להנות מהדברים הפשוטים ולחגוג את הביחד.

והשנה, הקיץ מרגש ומסעיר במיוחד. חובבי הספורט שבינינו ודאי מרגישים את המתח והחגיגה באוויר עם משחקי המונדיאל שמרתקים מיליונים למסכים, אבל הגאווה האמיתית שלנו קרובה יותר לבית: משחקי המכביה.

המכביה היא לא רק אירוע ספורט, היא תמצית הרעיון של העם היהודי – מפגש פסגה מרגש של אלפי ספורטאים וספורטאים יהודים מכל קצוות תבל שבאים להתחרות, להכיר ולחזק את הקשר עם מדינת ישראל.

אני נרגש ומלא גאווה לראות את חברינו מהלשכות השונות במועצה, שכרגיל אינם עומדים מן הצד ומתנדבים באופן פעיל בימים אלו ומסייעים להצלחת המשחקים, מלוים את המשחקים ומפיצים את רוח הנתינה והאחוה שמאפיינת אותנו.

ההתנדבות של חברינו במכביה היא הפנים היפות ביותר של הארגון שלנו – חיבור בין עמים, בין תרבויות ובן אחים.

הפעילויות בלשכות ובמועצה אינה עוצרת, בין סיור, מפגש לשכה, אנו ממשיכים לחשוב קדימה, לתכנן את חודשי העשייה הבאים ולחזק את הקהילה שלנו.

אני מאחל לכולנו המשך קיץ בטוח, מלא בטיולים, בחוויות משפחתיות ובעשייה מבורכת.

מקווה לפגוש את כולכם במופע שיתקיים ב – 26/7/26 במסגרת "קול הדרום" באודיטוריום שיקמה בראשון לציון.

שמרו על עצמכם, שתו הרבה מים ונפגש בפעילויות הבאות!

שלכם בברכה,

אבי מלינסקי

יו"ר מועצה אזורית דרום

מה נשמע בלשכות המועצה

אפי באומן מקבל תעודת הוקרה בוועידה ה-98 של בני ברית

כתבה עופרה דוד , נשיאת ומקימת לשכת "מעגלים" ראשל"צ. יועצת ארגונית בני ברית ישראל.

בוועידת בני ברית ה-98 הארצית שנערכה ב-30.6.26 חברנו אפי באומן קיבל בהמלצת תעודת הוקרה על התנדבותו. אפי נוהג לנגן ולשמח שורדי שואה, ילדים עם צרכים מיוחדים, ואף יזם מיזם עם נגנים שליט

לבוא בשבתות ולהנעים בנגינה את המפגשים בפארק בראשל"צ ובנס ציונה .

תודה לך אפי יקר על פועלך בהתנדבות למען הקהילה.

סיור לשכת "יבנה וחבריה" בראשל"צ

כתבה בלהה חלפון

חברי קבוצת בני ברית "יבנה וחבריה" יצאו השבוע לסיור מרתק בפארק המנהיגים בראשון לציון, בהדרכתו של אבי מלינסקי.

הסיור העניק למשתתפים הזדמנות להעמיק בפרקים משמעותיים בתולדות הציונות והקמת מדינת ישראל.

במהלך הביקור למדו חברי הקבוצה על החלטת האו"ם מ-29 בנובמבר 1947 ועל הצבעת מדינות העולם שהובילה להכרה בזכותו של העם היהודי להקים מדינה בארץ ישראל. המשתתפים נחשפו למידע היסטורי

מרתק ולסיפורים המלווים את הדרך להקמת המדינה.

בפארק מוצבים פסלים של מנהיגי ישראל לאורך הדורות, החל מבנימין זאב הרצל, דוד בן גוריון, ועד למנחם בגין ויצחק רבין. ההסברים על דמויות המנהיגים ותרומתם למדינה הפכו את הסיור לחוויה לימודית מעשירה.

בתום הסיור התכנסו חברי הקבוצה בפארק למפגש חברתי נעים, שכלל קפה ומאפה באווירה נעימה. המשתתפים ציינו כי היה זה סיור מאיר עיניים, מעניין ומגבש, והביעו את שביעות רצונם הרבה מהחוויה.

חברי "יבנה וחבריה" הודו למדריך אבי מלינסקי על ההדרכה המקצועית המרתקת, וכבר מצפים בקוצר רוח לפעילות הבאה.

ערב של חברות, נוסטלגיה ושמחת חיים בלשכת "מצאנו יין" ראשון לציון

כתב ישראל פרקר לשכת מצאנו יין – בני ברית ראשון לציון

מוצאי שבת הגיע, ואיתו עוד ערב מרגש של מפגש חברים בלשכת "מצאנו יין" של בני ברית בראשון לציון. עבור רבים מהמשתתפים, אלה אינם רק מפגשים חברתיים, אלא רגעים של חום אנושי, חברות אמיתית ותחושת שייכות שמלווה אותם.

שמה המיוחד של הלשכה, "מצאנו יין", מחבר בין שני פרקים חשובים בתולדות העיר ראשון לציון. הראשון הוא סיפורו של יקב כרמל מזרחי, שהוקם בשנת 1887 והפך במשך שנים רבות ליקב הגדול והחשוב במדינת ישראל, שיינותיו הגיעו לארץ ולעולם כולו. השני הוא הרגע ההיסטורי שבו מצאו מייסדי המושבה מים בבאר שחפרו במרכז המושבה הצעירה ב-1882. כאשר פרצו המים, נשמעה הקריאה המפורסמת מלמטה "מצאנו מים"!

שתי מילים שהפכו מאז לחלק בלתי נפרד מסמלה של ראשון לציון וממורשתה.

כבר עם הכניסה למועדון הורגשה האווירה המיוחדת. לחיצות ידיים חמות, חיבוקים אוהבים, נשיקות על הלחי והחלפת סיפורים וחוויות. כל אלה יצרו תחושה של משפחה אחת גדולה. חברים ותיקים נפגשו שוב, שוחחו, צחקו ונזכרו ברגעים משותפי חוויות.

הערב נפתח בהרמת כוסיות יין לחיי החברים, לבריאותם של המשתתפים ולשלום חיילי צה"ל וכוחות הביטחון המגינים על מדינת ישראל. לצד היין הוגשו שפע של מאכלים צבעוניים וטעימים שהביאו, כמיטב המסורת, החברות והחברים. השולחן הארוך התמלא במטעמים מגוונים, והעין התקשתה להחליט במה לבחור.

ברקע כבר נשמעו צלילים העליזים של צמד הכליזמרים, שהפליאו לנגן מנגינות אהובות ושירים של פעם. המוזיקה היהודית, שופעת ניחוחות אידיש ונוסטלגיה, מילאה את האולם והחזירה אל זיכרונות ילדות ונעורים. הצלילים המוכרים סחפו את המשתתפים במהירות אל רחבת הריקודים.

הריקודים היו לבו הפועם של הערב. זוגות וחבורות חברים רקדו יחד, חייכו, התחבקו ונהנו מכל רגע. המנגינות המוכרות והאהובות יצרו אווירה של שמחה, כזו שמצליחה להשכיח לרגע את טרדות היום-יום ולהעניק לכל אחד תחושת אושר אמיתית.

אחד הרגעים המרגשים של הערב היה טקס ברכות יום ההולדת. החוגגים: דליה, נעמי, רות, רפי וחיים, קיבלו מחנה עציצי פרחים צבעוניים כסמל לפריחה, לבריאות ולהמשך חיים מלאי עשייה ושמחה. חברי הלשכה הרעיפו עליהם ברכות חמות ואיחולי מזל טוב.

המוזיקה הכליזמרית המשיכה להתנגן, הריקודים נמשכו, והאווירה החמה התחזקה. היה זה ערב שהזכיר לכולנו עד כמה חשובים המפגשים האנושיים, החברות והיכולת לשמוח יחד.

לקראת סיום התכנסו המשתתפים בעיגול גדול לשירת "התקווה". הקולות שעלו מכל עבר התמזגו לשירה מרגשת. ברגע הזה ניתן היה לראות את החיבור בין האנשים, את האהבה למדינה ואת תחושת הקהילה המיוחדת.

כך הסתיים לו עוד ערב נחמד בלשכת "מצאנו יין" ערב של חברות, זיכרונות, מוזיקה, ריקודים ושמחת חיים. אין ספק שכבר בדרכם הביתה החלו החברים לספור את הימים עד למפגש הבא.

מופע להקת 55 של חברנו ללשכת "מעגלים" אוריאל כהן

כתבה ונהנתה גלית גולוב

הגיל הוא רק מספר- זה התחיל בצחוק כשאמרו שלאוריאל כהן יש להקה וקוראים לה 55.

עפרה דוד, נשיאת לשכת "מעגלים", אמרה לנו "מומלץ שנרכוש כרטיס למופע ושנבוא לעודד..."

ואכן הגענו במוצ"ש, 13/6/26, למועדון "בר גיורא", ת"א, נהננו לראות את אוריאל כהן חברנו מתופף בלהקה. ניב, הזמר סחף אותנו לשיר בקולי קולות ולרקוד כבני 16.

החבר'ה בלהקה הפתיעו ובענק- ברוק ישראלי , בשירים וסגנונות מלהקת "בנזין", "טיפקס", "כוורת", ריקי גל, שלמה ארצי ועוד .

כפי שאמרה עפרה כהן אשתו של אוריאל מעל הבמה- הגשמת חלום, ולנו עשית טוב והרבה בערב הזה.

למדנו שאין מגבלה של גיל להגשים את החלומות שלנו.

קשת של צבעים ולבבות בהוסטל 🌈

כתבה: מלכה סולומונוביץ- נשיאת לשכת נס

בתאריך 16.6.2026, אחרי תקופה ארוכה ומורכבת של מלחמה שבה לא התאפשר לנו, חברי לשכת נס, להיפגש איתם, הגענו סוף סוף למפגש מחודש ומרגש עם החניכים הבוגרים בהוסטל לאוטיסטים. התרגשנו מהמפגש כי הם קיבלו את פנינו בשמחה אמיתית, טהורה וכזו שמבוטאת ללא שום מחסומים.

פתחנו את הפעילות עם הסיפור "ריב הצבעים בקלמר": סיפור על צבעים שונים שרבו ביניהם בתוך קלמר קטן, כשכל אחד בטוח שהוא החשוב והטוב ביותר. הירוק התגאה בצמיחה, הכחול בשקט של השמיים,

הצהוב בחום של השמש, והאדום באומץ שבלב. רק כשהגיעה סערה בחוץ, הם הבינו שהם זקוקים זה לזה. כשהסערה חלפה, הילד לקח את כולם יחד וצייר קשת בענן מרהיבה .

בהשראת הסיפור, עברנו לחלק המעשי: החניכים הוזמנו לצייר יחד קשת משותפת. כל חניך בחר צבע, הוסיף אותו לקשת והסביר למה בחר בו ומה הוא מסמל עבורו. שוחחנו יחד על מוסר ההשכל העמוק : כל אחד מאיתנו מיוחד ויש לו את "הצבע" שלו (התכונות, האופי והיחודיים לו), אבל הכוח האמיתי שלנו מתגלה כשאנחנו יחד, כקבוצה.

בתקופות סוערות, החיבור והעזרה ההדדית יוצרים משהו חזק ויפה, שאף אחד לא יכול ליצור לבד.

החניכים (בני 25 ומעלה)
שיתפו פעולה בצורה
מדהימה! כל אחד ואחת
מהם התאמץ לתרום את
חלקו למשימה
הקבוצתית, וזה היה
מרגש במיוחד לאור פערי
התפקוד הגדולים ביניהם.

משם המשכנו לאנרגיות גבוהות עם משחקי כדור ומוזיקה, ואפילו זכינו לקטע נגינה מרגש על
גיטרה מאחד החניכים המוכשרים. שילבנו גם חידונים ישראליים פשוטים ומזמינים, שנבחרו
במיוחד כדי לייצר חוויית הצלחה, ביטחון וחיוך אצל כולם.

לקראת סיום, למרות שאנחנו מלווים אותם ומתנדבים שם כבר תקופה ארוכה, שאלו אותנו
החניכים בסקרנות: "מה זה בעצם בני ברית.?" הסברתי להם בפשטות שאנחנו קבוצות של
אנשים שבחרים להתאחד כדי להתנדב ולעשות טוב בקהילה תוך מתן דוגמאות להתנדבות
המגוונות. הרגשתי גאווה שאנחנו חלק מעשייה שתורמת ומאירה כל כך.
כמו שסיכם זאת אלי, חבר הלשכה שלנו, במשפט המדויק ביותר: **"כשאני יוצא מהפעילות
בהוסטל, אני מרגיש התרוממות רוח".**
תודה למתנדבים בלשכת נס שבאו לעשות טוב! ❤️

גוף נפש וחברות טובה

כתבה נינה לוי

המפגש החודשי של לשכת "נס" התקיים במוצ"ש
20.6.2026 בביתם של אילנה וחנן פלמור באווירה
חמה, משמחת ומלאת אנרגיות טובות. כמיטב
המסורת, נהנינו מזמן איכות יחד, שיחות נעימות, אוכל
טעים, חיוכים והחלפת חוויות הממלאות את המצברים
בכל פעם מחדש.

את המפגש פתחה הנשיאה מלכה סולומונוביץ
בסקירה על אתר בני ברית ברשת, ועל האפשרויות
הרבות שיש בה. המליצה בחום שנשעה שימוש באתר.
בנוסף הנשיאה ציינה את הפעילויות המגוונות
העתידיות של לשכתנו.

במרכז המפגש הפעם עמדה הרצאה של אריק כהן בנושא **פאלון גונג** (Falung Gong),
אשר פתחה בפנינו צוהר לשיטה ייחודית המשלבת גוף ונפש.

פאלון גונג המוכרת גם בשם **פאלון דאפא**, היא שיטה רוחנית סינית מסורתית לטיפול עצמי, שהוצגה לציבור הרחב בסין בשנת 1992. השיטה מבוססת על שני נדבכים מרכזיים, תרגול פיזי ופילוסופיה וערכים. לב השיטה מבוסס על שלושה

עקרונות אוניברסליים מרכזיים: **אמת, חמלה וסובלנות**. המתרגלים שואפים להטמיע עקרונות אלו בחיי היום-יום שלהם, לשפר את אופיים ולנהוג ביושר ובאדיבות כלפי הסביבה. ההרצאה עוררה עניין, מחשבה, והרבה שאלות.

תודה ענקית לאילנה וחנן פלמור על האירוח המושקע.

מועדון "קול הדרום" חזר ובגדול !

כתבה: מלכה סולומונוביץ

איזה ערב נפלא ומרגש היה לנו אתמול, עם פתיחתו המחודשת של מועדון "קול הדרום" של חברי בני ברית בדרום.

את האירוע פתח יו"ר מועצת דרום, **אבי מלינסקי**, בדברי ברכה חמים ומלאי תקווה להמשך פעילות ענפה ומעשירה של המועדון. בדבריו הודה לצוות המועדון, על כל ההכנות המושקעות והעשייה לקראת ערב זה.

ואז חיכתה לאבי הפתעה מרגשת במיוחד: נשיאי לשכות הדרום העניקו לו זר פרחים לכבוד יום הולדתו, שחל היום, והקהל כולו

הצטרף בשמחה לשירת "היום יום הולדת". היה זה רגע של חום, חברות והוקרה לאדם שפועל למען חברי בני ברית בדרום.

ומכאן – החגיגה רק הלכה והתעצמה.

הזמרת **שירן בורק**, בליווי נגינת אורגן, כבשה את לב הקהל בקולה הנעים והמרגש. היא

הובילה אותנו למסע מוזיקלי חובק עולם, עם השירים היפים של פעם, בשפות שונות ומגוונות, שהעלו זיכרונות, חיוכים וגעגועים מתוקים. בזה אחר זה הצטרפו המשתתפים לשירה בקול גדול, מחאו כפיים, וחלקם אף לא התאפקו וקמו לרקוד.

הייתה זו תזכורת נפלאה לכוחה של המוזיקה – לחבר בין אנשים, לפתוח את הלב, לרגש, לשמח ולהעניק רגעים של ביחד, שכולנו כה זקוקים להם.

יצאנו מהערב עם חיוך גדול, עם מנגינות בלב ועם ציפייה והתרגשות לקראת המפגשים הבאים של מועדון "קול הדרום". תודה לכל מי שהגיע, שמח, שר וחגג איתנו. פתיחת המועדון היא רק יריית הפתיחה לאירועים נפלאים נוספים שמחכים לנו בהמשך.

לשכת נס מבקרת במוזיאון למורשת המודיעין

מלכה סולומונוביץ- נשיאת לשכת נס.

בתאריך 24.6.2026, חברי לשכת נס ביקרו ביקור משמעותי ומטלטל במוזיאון למורשת המודיעין בגלילות.

במהלך הביקור נחשפנו לפעילותם של גופי המודיעין של מדינת ישראל: השב"כ, אמ"ן והמוסד ולתפקידים הייחודיים והמשלימים של כל אחד מהם בשמירה על ביטחונה של המדינה ואזרחיה.

ביקרנו במיצג "השיבה לאוקטובר", המתעד את אירועי השבעה באוקטובר באופן אותנטי ועוצמתי, תוך שילוב חומרים ועדויות שחלקם טרם נחשפו לציבור הרחב. פסענו במנהרת הבטון המדמה את רגעי החדירה ליישובי העוטף ואת מתקפת הטרור, שעליה צילומים וסרטים שתועדו במצלמות המחבלים עצמם.

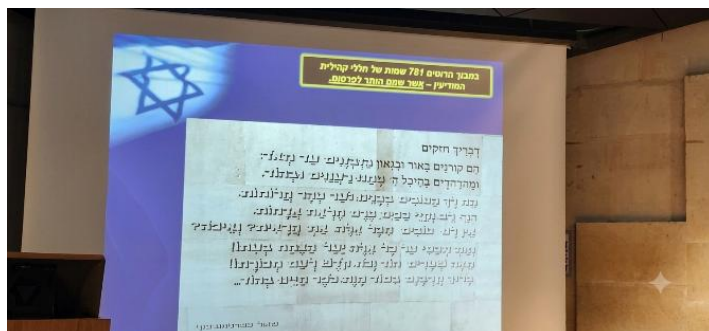

נחשפנו למיצג העוסק ב"חינוך החמאסי", לאידיאולוגיה שלהם, לכלי הנשק, לכלי הרכב ששימשו את המחבלים, ומנגד – להרס ביישובים, לאובדן הכבד, לסיפורי הנרצחים והחטופים, ולטבח הנורא במסיבת הנובה ובמוקדי טרור נוספים.

אלה היו מראות וסיפורים קשים, לעיתים קשים מנשוא, שעוררו מחדש שאלות קשות לצד הכאב הגדול שהותירו בלב כולנו.

בהמשך זכינו לשמוע את סיפור הפרשייה המודיעינית של סיכולו של "הנסיך האדום" – הרצאה מרתקת ומרגשת, שחשפה אותנו לדילמות, לערכים ולהחלטות המורכבות המלווים את אנשי קהילת המודיעין בעבודתם היומיומית.

יצאנו מן הביקור עם הערכה עמוקה עוד יותר לאנשים הפועלים, פעמים רבות הרחק מאור הזרקורים, למען ביטחונה של ישראל, ועם ההבנה כי לצד הזיכרון והכאב מוטלת עלינו גם האחריות לבנות עתיד בטוח, מאוחד וערכי יותר לדורות הבאים.

נזכור את אשר אירע, נלמד ממנו את הלקחים, ונמשיך להביט קדימה בתקווה, באחריות ובמחויבות לחיזוקה של מדינת ישראל וחוסנה של החברה הישראלית. תודה לכל החברים שלקחו חלק ביום חשוב זה.

מפגש לשכת "הבה נגילה" 20.6.2026

כתב יוסי רוזנברג דובר הלשכה

את המפגש החודשי פתחה נשיאת הלשכה, **שוש גריצמן**, בעדכונים ובהודעות על הפעילויות הצפויות לחברי הלשכה במהלך החודשים הקרובים.

אורח הערב היה **זוהר שלוסברג**, עובד בכיר לשעבר בתעשייה האווירית וממובילי פרויקט טיל החץ. בהרצאה מרתקת ומעשירה סקר שלוסברג את התפתחות מערכת "חץ" – משלב הרעיון הראשוני, דרך המחקר,

הפיתוח והייצור, ועד להפיכתה לאחת ממערכות ההגנה המתקדמות בעולם, המבוססת על העיקרון של "ברזל פוגע בברזל". הוא הסביר בשפה ברורה ונגישה מהו טיל בליסטי, כיצד פועלת מערכת "חץ", ומהם ההבדלים בין חץ 1, חץ 2, חץ 3 והפיתוח של חץ 4, לצד תרומתן להגנה על מדינת ישראל מפני איומי טילים.

בהמשך הערב הנעים לנו הקלידן **ארנון**, שליווה את המשתתפים במיטב הלהיטים משנות ה-70. האווירה הייתה שמחה ומלאת אנרגיה, עם שירה, ריקודים והרבה מצב רוח טוב. כמיטב המסורת, נהנו המשתתפים גם ממבחר עשיר של מאפים וקינוחים טעימים, שהוכנו והובאו באהבה על ידי חברי וחברות הלשכה.

תודתנו נתונה לחברי **ועדת התרבות וועדת הקולינריה**, רחל פיטל מלכה בר אירית עוז רחל מיכאלי ולנשיאת הלשכה **שוש גריצמן**, על ארגון ערב מרתק, מהנה ומגבש.

חברתנו היקרה, טובה גלברג,

כולנו מאחלים לך החלמה מהירה ומלאה לאחר הפציעה שעברת במהלך שהותך בחו"ל והאשפוז בישראל. אנו שולחים לך הרבה כוחות, בריאות, סבלנות ואופטימיות, ומקווים שבקרוב תשובי לאיתנך ולשגרת החיים.

דעי שאנחנו חושבים עלייך, מחזיקים לך אצבעות ומאחלים לך ימים קלים יותר, החלמה מהירה והמון בריאות.

מחכים לראות אותך שוב מחייכת ובמלוא כוחך.

להתראות במפגשים הבאים!

מפגש לשכת מעגלים ב – 27.6.2026

כתבה : גלית גולוב Galit Tal Golov

מסתורין, כמו בפילים נואר

במוצ"ש, 27.6.2026 נפגשנו חברי לשכת "מעגלים" בדירתם המרווחת של עופרה דוד (Ofra David נשיאת ומקימת לשכת "מעגלים" ודוד דוד בעלה. עופרה הקריאה טקסט כה אקטואלי מאת נעם חורב. בנושא פילוג ואחדות.

והפעם נפתח המפגש, מלבד במטעמים בהדרכתה המקצועית וברוח נעימה של הגברת מלכה סולומונוביץ Malca Solomonovich זו הגיעה בתחושת שליחות כדי

שנכיר את אתר "בני ברית" ונוכל לגלוש ולהתמצא בו. מבטיחים.

המשך הערב לבש אווירה מסתורית, מעין תחושת פילם נואר, כשאת הבמה תפס, רון

אייזנר, חוקר פרטי מרצה מומלץ, ופרופילאי. רון הביא מגוון מקרים מעוררי סקרנות והתרגשות. החל מנושא כמו מודיעין, חקר חברות, פשעים כלכליים ועד "צהוב", כשהכוונה למקרי בגידה והגעה לחקר האמת. בין אם זו אשה, גבר או מנהלים במוסדות. כולם שואפים להגיע לחקר האמת. גם אם הדבר כרוך בדיעה ובסבל המצורף אליה.

המשכו של הערב היו שתי מצגות מרגשות של ברכות יום הולדת לשניים מחברי הלשכה : ליאורה באומן Liora Bauman ויהודה יהודה מזרחי יעל מזרחי הראל Yael Mizrahi Harel וגלעד וייס Gilad Weiss הם שהיו אחראים להשגת תמונות וסרטונים מרגשים, שתרמו לנו להכיר ולו רק במדיה את משפחותיהם של שני חברינו, ועד כמה הם מוערכים ואהובים. מזל טוב.

ועדיין, על אף השעה המאוחרת...לא הלכנו הביתה. נשאנו קולנו ברון ובשיר כשעל ההפעלה והשירה בציבור היה אפי באומן, Efi Bauman הוירטואוז, בעל האקורדיון שהלהיב את כולנו בסדרת שירים עליזים.

הערב נסגר בהתחלה של פעילות קרובה. חברנו, יהודה מזרחי, מדריך טיולים (*מעולה ורציני בתחום) הזמין אותנו לטיול בנווה צדק שייערך ב 2.07.2026 וסיפק פרטים לסיור. ואנחנו כבר מצפים לסיור.

מפגש לשכת מצאנו יין בני ברית ראשון לציון 4 ביולי 2026

כתב ישראל פרקר לשכת "מצאנו יין" בני ברית ראשון לציון.

במוצאי שבת נפגשנו במועדון בעוד ערב של חברות, סקרנות ועניין, חברי לשכת "מצאנו יין" בני ברית ראשון לציון.

בכניסה, כרגיל, נישוקים, חיבוקים, לחיצות ידיים, חיוכים, סיפורים ושמחה של אנשים שטוב להם להיפגש שוב.

השולחן הארוך התמלא במאכלים צבעוניים וטעימים שהביאו החברים. טעמנו, שוחחנו, צחקנו והחלפנו חוויות. שמענו גם על פעילויות שונות של חברי הלשכה, כל אחד בדרכו והבנתו שלו (ושל אשתו). התיישבנו, הרמנו כוס יין טעים לחיים ונשיאת הלשכה יפה

דמסקי, פתחה את הערב בדברי ברכה, עדכונים והצעות שונות לפעילויות. בהמשך היא הובילה אותנו אל הנושא המרכזי של המפגש : הרצאתו המרתקת של איציק עזרא, איש קהיליית המודיעין ומערכת הביטחון לשעבר.

איציק פתח בפנינו צוהר לעולם המודיעין והמאבק בטרור, ושיתף בסיפורים ובחוויית מתוך שנים רבות של פעילות ואנחנו הקשבנו בעניין רב. לפעמים חייכנו, לפעמים הופתענו, ובעיקר ניסינו להבין מעט מעולמם של האנשים שפעלו ופועלים הרחק מאור הזרקורים בעזרה חשובה למדינתנו היקרה.

בסיום הערב ודוד דמסקי ואני קיבלנו עיצי פרחים לכבוד יום הולדתנו שנחגג לאחרונה, וגם חיבוק מנשתינו. חזרנו לשיחות, לחיכוכים ולחיבוקים, ונפרדנו עד לפגישה החברתית הבאה.

בדרך הביתה חשבתי שוב על האנשים. כי לשכה היא לא רק הרצאות ופעילויות. לשכה היא אנשים, חברות, התנדבות והרצון להמשיך להיפגש, ללמוד ולהקשיב.

סקרנות לא יוצאת לגמלאות. וגם חברות לא.

לשכה חדשה מוקמת בראשל"צ.

כתבו: עופרה דוד – מנטורית הלשכה, ואתי פלג – נשיאת הלשכה.

במוצאי שבת, 4.7.26, התקיים המפגש הראשון של לשכת הזוגות החדשה של בני ברית בראשון לציון, בהנהגת הנשיאה אתי פלג וביוזמתה של המנטורית עופרה דוד.

המפגש, שהתקיים בביתם של עופרה ודוד, התאפיין באווירה חמה, משפחתית ומחבקת. כיבדו אותנו בנוכחותם אבי מלינסקי, יו"ר מועצת דרום, ורעייתו חני, שהגיעו לברך ולעודד את חברי הלשכה החדשה.

עופרה דוד הציגה את חזונו וערכיו של ארגון בני ברית, את יתרונות ההשתייכות לארגון ואת הדרך לבניית לשכה פעילה, מגובשת ומשמעותית בקהילה. בהמשך ערכנו סבב היכרות, שבו הכרנו טוב יותר את חברי הקבוצה – חלקם חברים ותיקים הממשיכים יחד לדרך חדשה, ואחרים מצטרפים לראשונה למשפחת בני ברית.

את הערב חתמנו בחגיגת יום הולדת מרגשת לנשיאת הלשכה, אתי פלג, באווירה של שמחה, אהבה ואיחולים רבים להצלחה בתפקידה החדש. כולנו יצאנו מהמפגש בתחושת התרגשות וציפייה לקראת המפגשים הבאים ולעשייה קהילתית משותפת ומשמעותית.

הַסֵּתֶר / עֵנֶת קוֹרֵן

אָמָא, מָה קָרָה?

מָה אֶת מִסְתִּירָה?

שָׁל מִי הַיָּדִים הַשְּׁחֹרוֹת?

לָמָּה אֶת מִפְחָדְתִּי?

אֲנִי רוֹצָה לִרְאוֹת...

הַשְּׁתַּדְּלָתִי

עֲשִׂיתִי

קוֹיִתִּי

מִצְטַעֶרֶת.

לֹא, בִּתִּי

זֶה לֹא מִתְאַיִם לְיָלְדִים

כְּשֶׁתִּגְדְּלִי תִּבְיָנִי.

10.6.2026

נועה קלנר – איור דיגיטלי אוקטובר 2023

בית הספר התיכון הדתי ברחובות

צבי תדמור

הרב אברהם פרינס החל לנהל את התיכון הדתי בשנה השלישית להגעתו לרחובות, כאשר במקביל כיהן כמנהלו של בית הספר היסודי "תחכמוני". אחרי שש שנים, בשנת תשי"ח 1958, נפרד פרינס מבית הספר היסודי והתמסר כולו לניהול התיכון. פרינס המנהל, היה ידוע בשפע רעיונותיו ויצירתו. כבר בראשית דרכו כמנהל התיכון דאג לעצב סמל לבית הספר ה"תיכון דתי עירוני רחובות" שיצר עם המילה המשמעותית "תדע". זה אחד מיעדיו של בית הספר להעניק לתלמידיו ידע וחכמה.

פרינס היה איש העולם הגדול ורצה להקנות לא רק חינוך יהודי שרשי אלא גם תרבות כללית. בהפסקות הושמעה מוסיקה קלאסית ואופרות מהרמקול מתחת עץ הפיקוס – חינוך אירופאי. פעמים מספר נסעו התלמידים להצגה בתל אביב, לא לפני שההצגה עברה את הביקורת שלו.

לפרינס היה חשוב שהתלמידים ילמדו וידעו אנגלית והוא כל הזמן הזכיר את זה וביקש מהתלמידים להקשיב לחדשות באנגלית כדי שישמעו את השפה. גם ביקש שיקראו ספרים ועיתונים בשפה זו.

הוקמה ספרייה באנגלית בתיכון בעזרתה הנדיבה של חסידת אומות העולם מהולנד, הגברת קוני לוס (Loss), ששלחה לו לאורך השנים הרבה ספרים. הוא העריך מאד את מסירותה וקרא את הספרייה על שמה. כאשר הגברת לוס באה לביקור בארץ היא התקבלה בטקס מרגש בבית הספר. קבלת פנים מרשימה נערכה לשגריר הולנד בישראל שביקר בבית הספר. לכבוד המאורע לימד פרינס את התלמידים לשיר "מזמור לדוד" שזה מזמור שמקובל גם אצל הגויים. הוא ידע להוקיר אנשים ולקבל את כולם בסבר פנים יפות.

פרינס היה הראשון בעיר רחובות שהחליט על תלבושת אחידה לתיכון ועל סמל לבית הספר. זה היה רעיון מאד חכם לאור המציאות החברתית. מאחר ואי אפשר היה לדרוש מההורים שירכשו 2 מערכות ביגוד (הזמנים היו אחרים ולהרבה היה קשה) הוחלט שיום אחד בשבוע מותר לבוא לבית הספר איך שרוצים כדי שאפשר יהיה לכבס ולגהץ (יום שלישי או רביעי)

כיתה י' בית מוריסון 1957

מספר התלמידים בתיכון גדל ולא היו

מספיק חדרי למוד. בשטח ליד תחכמוני עמד מבנה שקראו לו כולם "בית מוריסון". השמועה אמרה שהבית הזה שייך לאיזה אדם עשיר שלא בארץ ולא ידוע מה אתו. לאור מצוקת הדיור, המנהל "פלש" לבית מוריסון ובחדרי הבית היו עכשיו כמה כיתות למוד, חדר מורים, חדר

מנהל, וחדר אחות. מעולם איש לא הוציא אותם משם... כאשר נפטר השרת המסור ממחלה, כשהוא בן 36 בלבד, נטע פרינס בשטח שלפני בית מוריסון 36 עצים לזכרו – עץ עבור כל שנה. הוצב שלט המעיד על כך.

אבל היה צורך בעוד כיתות, בספרייה, במעבדה. המנהל לחץ על העיריה כדי שתבנה מבנה גדול מתאים, ובינתיים היו כיתות שלמדו בחוץ, ואפילו הייתה כיתה שלמדה בבית הכנסת לנוער. אחר כך, הקימו שני צריפים במגרש ריק של בית הספר תחכמוני לתת מענה למצוקת המקום.

אחרי מאמצים גדולים התקבל אישור מהעירייה לבנות מבנה חדש לתיכון. פרינס עמד על כך שהמבנה החדש יוקם על קומת עמודים ושהעמודים לא יהיו במרכז המבנה. הרעיון שהגה לנצל את קומת העמודים להקמת אולם ספורט. ואכן, המעטפת נסגרה בקירות ויהיה לו אולם ספורט. בבוקר שימש אולם הספורט כבית כנסת לתלמידים לתפילת הבקר.

ציוד חדיש לאולם ההתעמלות נרכש בעזרת יהודי הולנד וכאשר היו מקפלים אותו, הווילונות והמנורות באולם השרו אורה רגועה הדרושה לפעולות תרבותיות ולטכסים המיועדים לכל בית הספר. האולם נוצל גם לימי עיון לפני כל חג.

היו שתי מגמות בתיכון: הומנית וריאלית. אחרי שהתיכון התרחב הוקמה בו מגמה נוספת, מגמת פקידות. נרכשו מכונות כתיבה ועוד ציוד מתאים ותלמידי הכיתה יצאו אחרי 12 שנות לימוד עם מקצוע חשוב בידם.

הוקמה מעבדה משוכללת לזכר הנס פרנקפורט שנולד באמסטרדם בי"ז במנחם אב תר"פ ונרצח באושוויץ בכ"ה ניסן תש"ג לשימוש המורים והתלמידים, וכאמור גם הספרייה באנגלית. בתור מורה שלימד גם אזרחות תלה פרינס על לוח המודעות גזרי עיתונים עם אקטואליה ומדי פעם היה בוחן את התלמידים על ידיעותיהם על פי הכתוב בעתון.

פרינס השכיל לחבר בין תלמידי התיכון הדתי ברחובות לבין מתיישבי כפר עציון שחזרו לגוש אחרי מלחמת ששת הימים. בינואר 1968 אספו התלמידים 3,000 ל"י לכפר עציון וביקשו להקים ספרייה תורנית שתישא את שמו של הרב אלימלך בר-שאול ז"ל, לשעבר רבה הראשי של רחובות ומורה קבוע בבית ספרם. בטקס קצר, מרגש ומרשים, מסרו התלמידים את תרומתם לכפר עציון. מזכיר הגוש, חנן פורת, תאר בפניהם כיצד נכשלו ארבעת הניסיונות הקודמים להתנחל בגוש עציון. כן ספר על התוכניות לפיתוח המקום. אחריו נשא פרינס את דבריו המבוססים על תורתו ושיטתו של הרב בר-שאול ז"ל. נציג התלמידים תאר את גבורת מגיני גוש עציון והעלה קווים לדמותו של הרב בר-שאול.

התיכון הדתי היה פנינת החינוך הדתי בעיר וחניכיו היו פעילים ביותר בסניף בני עקיבא. בעידודו המלא של פרינס.

ההישגים הלימודיים של תלמידי בית הספר התיכון הדתי ובוגריו, היו לשם דבר במשרד החינוך ובכל מוסדות ההשכלה הגבוהה בהם המשיכו ללמוד. הם היו לאות ולמופת בהתנהגותם,

ברמתם הדתית והמוסרית ורבים מהבוגרים תופסים כיום את מקומם בכותל המזרח בהיכלי המדע, בחינוך הדתי כמורים וכמנהלים, ומשתלבים בחיים הדתיים והציבוריים בכל שטחי החיים במדינה וממשיכים בדרך שהותוותה במשך שנות למודם במוסד.

בראשית שנות השבעים נאלץ פרינס לפרוש מניהול בית הספר עקב מחלה ואולם הוא לא פרש מפעילותו העניפה. הוא ראה את תפקידו להקנות ולהפיץ את מחשבת היהדות על כל צדדיה ואוצרותיה הרבים. העירייה העריכה את פועלו המבורך של הרב אברהם פרינס ואת חריצותו ותרומתו לחינוך וכיבדה אותו בתואר "יקיר רחובות" בשנת 30 למדינת ישראל בתשל"ח.

שני בתי הספר, היסודי "תחכמוני" והתיכון הדתי שוכנים כיום במקומות אחרים בעיר. בית הספר תחכמוני, על שש כיתות היסודי עבר לרחוב סירני, בקצה מגרשו של פרבשטיין. ובמקום התיכון הדתי בו למדו יחד בנים ובנות קיימים כיום ארבעה בתי ספר תיכוניים של המגזר הדתי, הפועלים עם הפרדה מגדרית. שניים של בנות והשניים לבנים. שלושת המבנים: בית מוריסון, בניין בית הספר תחכמוני, והבניין של התיכון הדתי העירוני שייכים כיום לקריית החינוך דה שליט.

שינוי דומה נעשה בתנועת הנוער "בני עקיבא" שקיימה בעבר פעילות חברתית מעורבת של בנים בנות יחד, כיום פועלת עם הפרדה מגדרית.

מאיר וילצ'ק – המדען ממכון ויצמן למדע*

בבוקר שרבי בשנות ה-50 המאוחרות ניסתה אם לשכנע את בנה, סרבן בית-ספר קולני ומושב, ללכת ללימודים. היא הצביעה על צעיר מיוזע רכוב על אופניים ואמרה: "אם לא תלך לבית-הספר, תהיה כמוהו". לו רק ידעה שרוכב האופניים הוא מאיר וילצ'ק, סטודנט לכימיה ולפיסיקה באוניברסיטת בר-אילן, החוזר מעבודתו הלילית כמחלק עיתונים, ומי שעתיד להמציא בתוך שנים מעטות את "כרומטוגרפיית הזיקה" – שיטה פורצת דרך להפרדת חומרים ביולוגיים שתחולל מהפכה במדע ובתעשייה.

מאיר נולד ב-1935 בפולין בעיירה אוסטרוב מזובייצקה לאביו אליעזר, רב קהילה בוורשה, ולאמו רחל, עקרת בית בעלת ידי זהב שהצטיינה במלאכות רבות. ב-1939, בהיותו בן ארבע, כבשו הגרמנים את העיירה. האם עם ילדיה, מאיר ואחותו הגדולה שרה, חצו את הגבול לצד הרוסי, שם נשלחו בקרונות בקר למחנה עבודה בסיביר. בשנת 1949, מקץ עשור של נדודים בתנאי רעב ומחלות, שבמהלכם הציל הילד מאיר את אמו לא פעם, עלו השלושה לישראל באונייה "גלילה" שעגנה בנמל חיפה. עם הגעתם ארצה הועברו

למעברת "רמה" ברחובות (כיום שכונת אושיות), ושם גילו לראשונה שאבי המשפחה נספה בשואה.

ברחובות החל מאיר בן ה-14, לראשונה בחייו, ללמוד במסגרת מסודרת. בתוך שנה, תוך שהוא קופץ כיתות במהירות ועובד בערבים ובחופשות בבנייה, סיים את חוק לימודיו בבית-הספר העממי-דתי "תחכמוני". בשל מצבה הכלכלי של המשפחה נבצר ממנו להמשיך את לימודיו בפנימייה בכפר הרא"ה או בתיכון הדתי צייטלין בתל-אביב, כשאר חבריו לכיתה, והוא פנה לתיכון הכללי ברחובות שהיה התיכון היחיד בעיר באותן השנים. ציוניו השביעו רצון, אך המנהל התנה את קבלתו בכך שיחבוש כיפה בשיעורי תנ"ך בלבד. מאיר סירב להיפרד מכיסוי הראש והתריס בפניו: "אדוני, דע לך שבזה הרגע הקמת בית-ספר תיכון דתי ברחובות".

מאיר חזר למנהל בית-הספר תחכמוני, הרב אליהו חניאל, וסיפר את סיפורו. בתחכמוני הבטיחו לו שאם יגייס עשרה תלמידים, הם יסבו את מטבח בית-הספר לכיתת לימוד. מאיר נסע על אופניו מראשון-לציון ועד גדרה ותלה מודעות שכתב במו ידיו; הגיעו 12 תלמידים. המורים מתחכמוני התנדבו ללמד את המקצועות ההומאניים – ואת המקצועות הריאליים לימוד סטודנטים מהפקולטה לחקלאות שמאיר עצמו גייס (ואף שילם את שכרם באמצעות גביית עשר לירות לחודש שכר לימוד מכל תלמיד). כך ייסד הנער וילצ'ק את בית-הספר התיכון הדתי ברחובות. בשנת 2000, כשמלאו לבית-הספר 50 שנה, זכה על פועלו זה בתואר יקיר העיר רחובות.

על-אף הצלחתו בלימודים, דרכו של מאיר ללימודים אקדמיים לא הייתה סלולה. המצב הכלכלי המשפחתי חייב אותו לשים בראש מעייניו את ענייני הפרנסה. לפני גיוסו לחיל האוויר עבד חצי שנה ב"סולל בונה" כברזלן, ועם שחרורו ניסה להתקבל למשרת דוור ב"דואר ישראל". רק משזה לא צלח בידו, בחר מאיר לצאת ללימודי כימיה.

לבחירה זו תרמו חוויותיו כנער שנהג לבקר את אחותו במקום עבודתה – מפעל "פרי תנובה" לייצור שימורי פירות ותרכיזים. מאיר התרשם מהכימאי שעבד שם, לרוב לבדו, ספון במעבדתו – תוך שהוא נהנה ממיצי פרי ללא הגבלה. הוא סבר שמקצוע זה עשוי להתאים לו במיוחד, שכן לא נדרש מגע רב עם אנשים – ולכן ביישנותו והעובדה שהרבה להסמיק, לא יהוו מכשול.

בדומה ללימודיו החלוציים בתיכון הדתי שהקים בכוחות עצמו, גם לימודי התואר הראשון של מאיר היו במוסד חדש בעל זיקה דתית שתאריו עדיין לא היו מוכרים באותן השנים – אוניברסיטת בר-אילן. למעשה, מאיר היה סטודנט מספר 4 של בר-אילן, שעקב הישגיו העניקה לו מלגת לימודים, מקום מגורים וארוחה אחת ביום. במהלך לימודיו עבד בחלוקת העיתון "למרחב", אך גם מצא זמן לבלות ואף לכהן כיו"ר אגודת הסטודנטים, כסגן יו"ר ארגון הסטודנטים הארצי וכסגנו של זבולון המר, לימים שר החינוך, במשמרת הצעירה של המפד"ל. עם סיום התואר נשא לאישה את אסתר לבית אדליס, שאותה הכיר במהלך הלימודים.

מאיר רצה להמשיך ללימודי תואר שני, אך בבר-אילן לא הציעו עדיין תארים מתקדמים. גרוע מכך, המוסדות האקדמיים האחרים בישראל לא הכירו בתואר מבר-אילן ודרשו ממאיר לימודי השלמה. מאיר הנחוש לא הסכים לכך. מרצה בבר-אילן, שהיה תלמיד דוקטורט במכון ויצמן, ד"ר צבי שדה, הציע לו לנסות להתקבל למשרת לבורנט במחלקה לביופיסיקה במכון. המראיינים למשרה,

הפרופסורים אברהם פצ'ורניק ואפרים קציר, קיבלו את מאיר לעבודה ללא היסוס.

בחירתם הוכיחה את עצמה: הלבונט הצעיר עשה חיל, ופרופ' קציר לחץ עליו להמשיך בלימודיו. פרופ' ארנסט ברגמן מהאוניברסיטה העברית בירושלים ניאות לקבלו ללימודי תואר שני, אך האוניברסיטה עצמה עמדה בסירובה. בעקבות אירועים אלה ואחרים עודד פרופ' קציר את הקמת מדרשת פיינברג, הזרוע האקדמית של מכון ויצמן למדע מאז עד היום.

מאיר עצמו היה בוגר המחזור הראשון של המדרשה במסלול ישיר לדוקטורט בהנחיית פצ'ורניק וקציר. לאחר הדוקטורט יצא למחקר בתר-דוקטוריאלי אצל פרופ' כריסטיאן אנפינסן, לימים חתן פרס נובל לכימיה, במכונים הלאומיים לבריאות של ארצות-הברית (NIH). בתסכולו מהזמן הרב שנדרש כדי להפריד ולבודד חלבון – חודשים ארוכים ולעתים שנים – המציא מאיר בזמן שהותו בארצות-הברית תהליך מהפכני המאפשר לבודד חומרים ביולוגיים בתוך שעות ספורות. לשם המחשת גודל המהפכה, אם בעבר קבוצה של חמישה מדענים שקדה במשך 25 שנים על בידוד אריתרופויאטין – הורמון המעודד יצירת תאי דם אדומים – בשיטה החדשה, שכונתה "כרומטוגרפית זיקה", אפשר לבודד את ההורמון בתוך ארבע שעות בלבד.

שיטה זו חוללה מהפכה בבידוד חומרים ביוכימיים וסללה דרכים חדשות בביולוגיה, בביוטכנולוגיה, בכימיה, בננוטכנולוגיה ובתחומים רבים נוספים. היא הובילה לאין-ספור פיתוחים מודרניים במדעי החיים, כמו שבבי די-אן-אי ושבבי חלבונים והייתה לה השפעה עמוקה במיוחד על עולם הרפואה, שכן היא האיצה במידה ניכרת את פיתוחן של כל התרופות העשויות מחלבון. למעשה, שיטה זו נמצאת בשימוש נרחב גם כיום, בין היתר בפיתוח החיסונים נגד נגיף הקורונה וכן חיסונים נגד דלקת ריאות ודלקת קרום המוח שהצילו כבר את חייהם של מיליונים רבים.

עם שובו מאמריקה ב-1968 – ולאחר ניסיון קצר לתרום לפיתוחה של תעשיית ביוטק ישראלית – קיבל מאיר את הצעתו של פרופ' קציר לשוב למכון ויצמן. לאורך שנותיו במכון המשיך מאיר להעמיק בחקר הזיקה בין מולקולות ביולוגיות – התהליך שבו חומרים ביולוגיים מזחים אחד את השני ונקשרים זה לזה. פרופ' וילצ'ק ותלמידו, שהפך ברבות השנים לעמיתו, פרופ' אד באייר, התמקדו בין היתר בקשר הביולוגי האמיץ הנוצר בין חלבון הביצה אבידין והוויטמין ביוטין אשר נצמדים זה לזה בעוצמה שהקנתה להם את התואר "הדבק הביולוגי" החזק ביותר. מחקריהם על מערכת האבידין-ביוטין סיפקו את הבסיס המדעי לאלפי יישומים במגוון רחב של תחומים, החל באבחון מחלות גנטיות, איידס וסוגים שונים של סרטן וכלה בטיפול בזיהום סביבתי וביתר-קרישת דם.

על תרומות נכבדות אלה ואחרות לעולם המדע ולרווחת האדם, זכה פרופ' וילצ'ק בפרסים רבים, ובהם פרס וולף (1987), פרס ישראל (1990) ופרס א.מ.ת. (2005). הוא מילא תפקידים בכירים רבים במכון ומחוצה לו והדריך לאורך השנים תלמידי מחקר רבים שאת כולם הוא זוכר בחיבה רבה. מלבד פרופ' באייר, כמה מהבולטים מבין תלמידיו שהמשיכו בעולם האקדמיה הם פרופ' רונן אלון מהמכון ופרופ' נחום זוננברג מאוניברסיטת מקגיל בקנדה, פרופ' שרה שפיגל מאוניברסיטת וירג'יניה קומונוולת' ופרופ' יואכים כהן מאוניברסיטת ראטגרס בניו ג'רזי.

למאיר ואסתר שלושה ילדים – כולם בוגרי התיכון שהקים במו ידיו – עו"ד אליעזר וילצ'ק, העומד בראש פירמת עורכי דין גדולה בתחום הנדל"ן, הקרימינולוגית ד"ר יעל וילצ'ק אביעד מאוניברסיטת אריאל בשומרון והיועצת החינוכית חגית וילצ'ק. מאיר היה ונותר שומר מסורת. הוא אינו רואה סתירה בין מסורת למדע; סתירה כזו קיימת, לדידו, רק אצל אלה הפוחדים מעולם המדע.

*מכון דוידסון. מסע הקסם המדעי, מדע תרבות בשפה ידידותית/ מכון ויצמן 2021

לראות, להביט, להתבונן

צילם יוסי רזי

קונצרט פארק שכונת קרית יובל, רחובות

נתראה בעלון הבא

תם ולא נשלם